

ΑΡΙΘΜΟΣ 137/1997

Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Λιβαδειάς

Αποτελούμενο από τους Δικαστές
Πρωτοδίκη και

Πρόεδρο Πρωτοδικών,
Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια.

Συνεδρίασε δημόσια και στο ακροατήριό του, στις 12 Δεκεμβρίου 1996, με
Γραμματέα τη για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ, ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, που εδρεύει στη Λιβαδειά της Ελλάδος και
εκπροσωπείται νόμιμα από το Νομάρχη Βοιωτίας και η οποία
ενάγει τέσσον ατομικώς όσο και ως αντιπρόσωπος των κατωτέρω:

α/α	ον/μο ενάγοντος
1.	
2.α	
β	
γ	
3.	
4.α	
β	
γ	
δ	
ε	
στ	
5.	
6.	
7.	
8.	

9α	
β.	
10.	
11.	
12α.	
β.	
γ.	
δ.	
ε.	
13.	
14.	
15α.	
β.	
γ	
16α	
β	
γ	
17.	

18
19
20
21α
β
22α
β
α/α
ον/μο ενάγοντος
23
24
25
26
27α
β
28α
β
29α
β
γ
δ
ε
στ
ζ
η
30α
β
γ
δ
ε
31
32
33α
β
γ
δ
34α
β
γ
35α
β
γ
36α

β
γ
37α
β
38α
β
39
40α
β
41α
β
42
43α
β
γ
44
45α
β
γ
46α
β
47
48
49α
β
50α
β
51α
β
γ
δ
52α
β
53α
β
γ
δ
54
55α
β
56α

β
57α
β
γ
3/α ΟΥΙΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
57β
58α
β
γ
δ
ε
στ
ζ
η
59α
β
γ
60
61α
β
γ
δ
ε
62α
β
γ
63α
β
64
65
66
67α
β
68α
β
γ
δ
69
70
71
72α
β

γ
δ
73
74α
β
74β
75α
β
76
77α
β
γ
78α
β
γ
79α
β
γ
δ
ε
80α
β
81α
β
γ
82
83α
β
γ
84
85α
β
86α
β
γ
87α
β
88
89
90α
β
γ

91a
β
γ
92a
β
γ
93
94a
β
95a
β
96
97a
β
γ
98a
β
γ
99
100a
β
101
102
103a
β
γ
104
105a
β
γ
106a
β
γ
107a
β
γ
δ
ε
108
109
110a
β

111a
β
112a
β
113a
β
γ
114a
β
γ
δ
ε
115a
β
116
117a
β
118
119a
β
γ
δ
120a
β
121a
β
γ
δ
ε
122a
β
123a
β
γ
δ
ε
124
125a
β
γ
δ
126a

β	
γ	
δ	
127α	
β	
γ	
128	
129	
130	
131α	
β	
γ	
δ	

132.

Κατόπιν ειδικής εντολής τους και εξουσιοδότησεως, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν στη δίκη από τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους διορισθέντες από του αυτοπροσώπως παραστάτος ως άνω Νομάρχου.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον, δεν εκπροσωπήθηκε από κανέναν στη δίκη.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 27-11-1995 αγωγή τους, που κατατέθηκε στην γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό 160/1995, προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 4-4-1996, αναβλήθηκε για 6-6-1996, 14-11-1996 και τελικά συζητήθηκε την παραπάνω δικάσιμο αφού γράφηκε στο πινάκιο. Κατά την συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των εναγόντων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 της από 15-11-1965 Διεθνούς Συμβάσεως της Χάγης "για την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδικαστικών πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις", η οποία κυρώθηκε με το ν. 1334/1983 και ισχύει για την Ελλάδα μεν από 18-3-93 για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δε από 26-6-1979 προκύπτει ότι η έλλειψη διαπίστωσης από τον δικάζοντα δικαστή ότι η επιβαλλόμενη στο εξωτερικό επίδοση δικογράφου, εισαγωγικού δίκης ή άλλου ισοδύναμου που αφορά αστική ή εμπορική υπόθεση και παραλήπτη γνωστής διαμονής έλαβε χώρα είτε σύμφωνα με τον τύπο τον προδιαγραφόμενο από τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται είτε με πραγματική επίδοση στον εναγόμενο σύμφωνα με άλλη διαδικασία που προβλέπεται

στη σύμβαση (πχ μέσω διπλωματικής οδού) σε κάθε δε περίπτωση έγκαιρα ώστε να μπορέσει ο εναγόμενος να υπερασπίσει τον εαυτό του. αποτελεί λόγο αναβολής εκδόσεως της αποφάσεως εκτός από τις αποφάσεις για προσωρινά ή συντηρητικά μέτρα σε επείγουσες περιπτώσεις (άρθρο 15 παρ. 3). Κατ' εξαίρεση όμως σύμφωνα με την παρ. 2 του ως άνω άρθρου είναι επιτρεπτή η έκδοση αποφάσεως, παρά την έλλειψη της ανωτέρω βεβαιώσεως, εφόσον αφενός μεν α) το δικόγραφο διαβιβάστηκε σύμφωνα μ έναν από τους τρόπους που προβλέπονται σ' αυτή τη σύμβαση, β) έχει παρέλθει από την ημερομηνία αποστολής του δικογράφου μία προθεσμία, που ο δικαστής εκτιμά ως προς την επάρκεια σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και που δεν είναι μικρότερη από έξι μήνες και γ) παρ' όλες τις πρόσφορες ενέργειες από τις αρμόδιες αρχές του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν μπόρεσε να ληφθεί καμμία βεβαίωση, αφετέρου δε ότι το συμβαλλόμενο κράτος, για Δικαστήριο του οποίου πρόκειται έχει προβεί σε σχετική σύμφωνα με το άρθρο 21 της σύμβασης δήλωση εφαρμογής της παραπάνω ρυθμίσεως, στην οποία έχει προβεί και η Ελλάδα από 1-6-90 (βλ. το υπ' αριθ. 0532/ΑΣ 420/18-6-1990 έγγραφο της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών. Ολ. ΑΠ. 250/1993 Ελ.Δικ. 35.1305. ΑΠ 423/93 Δνη 36.157).

Παράλληλα και κατά το μη θιγόμενο από την ανωτέρω Διεθνή Σύμβαση, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 25 αυτής, άρθρο 5 της από 11-5-1938 Ελληνογερμανικής συμβάσεως "περί αμοιβαίας δικαστικής αντιλήψεως επί υποθέσεων αστικού και εμπορικού δικαίου", η οποία έχει κυρωθεί με το μοναδικό άρθρο του ΑΝ 1432/1938 και επαναστεθεί σε σχύ από 1-2-1952 με ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών από 24.11/ 15-12-1952 (ΦΕΚ 338/15-12-1952 Τ.Α.) και δεν έχει θιγεί με την Εισαγωγή του Κ.Πολ. Δ (άρθρο 2 Εισ.Ν.Κ.Πολ.Δ) η απόδειξη της επιδόσεως των διαβιβαζομένων για το σκοπό της επιδόσεως ή Κοινοποίησεως στο εξωτερικό εγγράφων πρέπει να προκύπτει είτε από το χρονολογημένο και δεόντως επικυρωμένο αποδεικτικό παραλαβής από εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται το έγγραφο είτε από πιστοποιητικό της αρχής του Κράτους στο οποίο έγινε η αίτηση, το οποίο αναφέρει το γεγονός, τον τόπο και την χρονολογία της επίδοσης, διαφορετικά ο δικαστής υποχρεούται να αναβάλλει την έκδοση της αποφάσεως, εφόσον χρόνον δεν διαπιστώνεται ότι αυτός προς τον οποίο απευθύνεται η επίδοση ή η κοινοποίηση έλαβε γνώση του προς επίδοση εγγράφου. Οι διατάξεις δε των προαναφερόμενων διεθνών συμβάσεων ισχύουν παράλληλα (ΑΠ 601/ 1992 Ελ.Δικ. 34.1077, ΑΠ 1725/1991 Ελ.Δικ. 34 (1993).586). Πάντως ενόψει του ότι οι ως άνω διεθνείς συμβάσεις δεν καταργούν ευθέως το εσωτερικό δίκαιο των συμβαλλομένων χωρών, ανατρέπουν όμως την ουσιαστική σημασία της πλασματικής επίδοσης στον Εισαγγελέα κατ' άρθρο 136 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ. δεν αποκλείουν το δικαίωμα του διαδίκου να επιλέξει τον τρόπο επίδοσης, που ορίζει το εσωτερικό δίκαιο της χώρας του ήτοι εν προκειμένω το ελληνικό δίκαιο πλην όμως δεν αρκεί μόνη η επίδοση στον αρμόδιο Εισαγγελέα, αλλά πρέπει να προσκομίζεται κάποια απόδειξη ότι το έγγραφο επιδόθηκε πραγματικά στον ενδιαφερόμενο, αλλιώς επέρχονται οι συνέπειες της μη νόμιμης επίδοσης (ΑΠ 440/92 Δνη 34.1076. Εφ.Αθ. 12430/1988

Δ.20.42. Εφ.Θ. 1312/1991 Ελ. Δικ. 33.1232. Γέσιου Φαλτση Η επίδοση δικογράφων στην αλλοδαπή (σελ. 64).

Στην προκειμένη περίπτωση το απολιπόμενο κατά την εκφώνηση της κρινόμενης υποθέσεως από το σχετικό πινάκιο εναγόμενο που έχει γνωστή διεύθυνση στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, όπου βρίσκεται η έδρα του κλητεύεται σύμφωνα με όσα εκτίθενται αναλυτικά στη μερίζονα σκέψη κατά τις διατάξεις της Σύμβασης της Χάγης σε συνδιασμό μ' αυτές της προαναφερόμενης από 11-5-1938 Ελληνογερμανικής σύμβασης, ενόψει του ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι το ως άνω αλλοδαπό Δημόσιο έχει διορίσει αντίκλητο στην Ελλάδα είτε με δήλωση ενώπιον της γραμματείας αυτού του Δικαστηρίου είτε με ρήτρα στη σύμβαση ο δε πρεσβευτής αυτού δεν θεωρείται αντίκλητος (ΑΠ 1348/1986 Ελ.Δικ. 28.1029) χωρίς όμως να αποκλείεται η επιλογή του τρόπου επίδοσης που προβλέπει το εσωτερικό δίκαιο εν προκειμένω· δε το ελληνικό, εφόσον όμως σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω, προσκομίζεται κάποια απόδειξη ότι το έγγραφο επιδόθηκε πραγματικά στον ενδιαφερόμενο ώστε να επέλθουν οι συνέπειες της νόμιμης επίδοσης.

Στην υπό κρίση υπόθεση ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της ένδικης αγωγής επιδόθηκε για το εναγόμενο Γερμανικό Δημόσιο στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών Λιβαδειάς, όπως αυτό προκύπτει από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη υπ' αριθ. 319/16-1-1996 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς. Επίσης η ενάγουσα προσκομίζει ότι επικαλείται το με αριθμό πρωτ. 109531/16-9-1996 έγγραφο της Διεύθυνσης Νομοπ.Εργασίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης από το οποίο αποδεικνύεται ότι η αγωγή απεστάλη στο Υπουργείο Εξωτερικών, στη συνέχεια προωθήθηκε προς την Ελληνική Πρεβεία της Βόννης, η οποία με τη σειρά της την επέδωσε με ρηματική διακοίνωση προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Γερμανίας, το οποίο όμως την επέστρεψε την 14-2-96 με τον ισχυρισμό ότι δεν συμφωνεί με το Διεθνές Δίκαιο. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η κρινόμενη αγωγή επιδόθηκε πράγματι στο εναγόμενο σύμφωνα με την από 15-11-1965 διεθνή σύμβαση της Χάγης η δε επίδοση αυτής έλαβε χώρα έγκαιρα ώστε να μπορεί αυτό να υπερασπίσει τον εαυτό του.

Προσέτι η ενάγουσα προσκομίζει το υπ' αριθ. ΑΠ 683/62/Λ.Σ 540/7-10-1996 έγγραφο του Υπουργείου Εξωτερικών στο οποίο αναφέρεται ότι αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς το εναγόμενο για να παραστεί κατά τη συζήτηση της επιδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της από 11-5-1938 Ελληνο-Γερμανικής Σύμβασης προς τον Πρόεδρο Πρωτοδικών της Βόννης όπως προκύπτει από την με ημερομηνία 3-4-1996 βεβαίωση του Πρωτοδικείου Βόννης, το οποίο επέστρεψε την αγωγή με την αιτιολογία ότι δεν είναι σύμφωνη με το Διεθνές Δίκαιο, επειδή θίγονται τα κυριαρχικά δικαιώματα του Γερμανικού Κράτος. Από τα ανωτέρω συνάγεται επίσης ότι η κρινόμενη αγωγή επιδόθηκε στο εναγόμενο σύμφωνα και με την από 11-5-1938 Ελληνογερμανική Σύμβαση "περί αμοιβαίας

A handwritten signature and a circular stamp are present on the right side of the page. The signature is written in dark ink and appears to be "Α. Ορφανός". The circular stamp is partially overlapping the signature and contains some illegible text or a mark.

δικαστικής αντιλήψεως επί υποθέσεων Αστικού Εμπορικού Δικαίου" και επομένως το εναγόμενο το οποίο δεν εμφανίστηκε κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο της 12-12-96 για την οποία είχε προσδιοριστεί μετά από διαδοχικές "εκ του πινακίου" αναβολές από την αρχική δικάσιμο της 4-4-1996 γι' αυτές των 8-8-1996 και 14-11-1996 πρέπει, ενόψει της ρυθμίσεως του άρθρου 226 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ. κατά την οποία "η αναβολή της συζήτησεως και η εγγραφή αυτής στο πινακίο ισχύει ως κλητευσή όλων των διαδίκων" η οποία ισχύει και επί διαδοχικών αναβολών (ΑΕΔ 33/95 Δνη 36.71, ΕΑ 5959/95 Δνη 37.161) να δικαστεί ερήμην οριζουμένου παραβόλου ερημοδικίας (άρθρα 271, 505 Κ.Πολ.Δ.).

Κατά μεν τη διάταξη του άρθρου 3 του Κ.Πολ.Δ. "στη δικαιοδοσία των (Ελληνικών) πολιτικών δικαστηρίων υπάγονται Έλληνες και αλλοδαποί εφόσον υπάρχει αρμοδιότητα ελληνικού δικαστηρίου. Εξαιρούνται από τη δικαιοδοσία των Ελληνικών Δικαστηρίων οι αλλοδαποί που έχουν ετεροδικία, εκτός αν πρόκειται για τις διαφορές, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 29 του Κ.Πολ.Δ.", κατά δε αυτή του άρθρου 4 του Κ.Πολ.Δ. "τα Δικαστήρια ερευνούν και αυτεπαγγέλτως την έλλειψη δικαιοδοσίας στις περιπτώσεις των άρθρων 1 και 2, στις περιπτώσεις του άρθρου 3 την ερευνούν αυτεπαγγέλτως αν ο εναγόμενος δεν παρίσταται στην πρώτη συζήτηση ή αν πρόκειται για διαφορές, που αφορούν ακίνητα που βρίσκονται στο εξωτερικό. Το Δικαστήριο απορρίπτει την αγωγή ή την αίτηση αν δεν έχει δικαιοδοσία". Περαιτέρω από τη διάταξη του άρθρ. 3 §2 Κ.Πολ. Δ. σε συνδυασμό και προς τα διδασκόμενα στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο, συνάγεται ότι το προνόμιο της ετεροδικίας, δηλαδή της απαλλαγής από τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων γενικώς της αλλοδαπής πολιτείας (Κεραμεας, Αστικό Δικ. Δίκαιο, 11επ. Χορτάτος «Η ετεροδικία των Πολιτειών και τα εξ' αυτής γεννώμενα προβλήματα» ΕΕΝ 27, 913, ΑΠ 291/1958. ΝοΒ 7, 107 Λογοθετης ΑΙΔ 5.505 Λέκκας Η ετεροδικία κατά τον Κ.Πολ.Δ.» ΝοΒ 17, 1022) απαλλάσσει και αλλοδαπά δημόσια ως υποκείμενα δικαίου και διεθνών σχέσεων. Η απαλλαγή όμως αυτή δεν είναι απελευτή, αλλά σχετική εκτεινόμενη μόνο επί των (δημοσίου δικαίου σχέσεων) των πολιτειών, δηλαδή για κάθε ενέργεια, πράξη ή σχέση με την οποία εκδηλώνεται η κυριαρχική και πολιτειακή αυτών εξουσία (IMPERIUM) και όχι και για τις ιδιωτικού δικαίου (συναλλακτικές) πράξεις ή ενεργειες της αλλοδαπής πολιτείας τις οποίες ενεργεί αυτή ως FISCUS, καθ' όσον στις τελευταίες αυτές πράξεις ή ενέργειες η αλλοδαπή πολιτεια δεν εμφανίζεται ως ασκούσα πολιτειακή εξουσία, η οποία είναι ασυμβίβαστη με το χώρο του ιδιωτικού δικαίου, αλλά ως απλό υποκείμενο δικαίου συμβαλλει ή συνεργάζεται ως ίση προς ίσον με άλλο υποκείμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, (JURE GESTIONIS) και επί των οποίων αποκλείεται η ετεροδικία προκειμένου να διαφυλαχθεί η έννοια της δικαιοσύνης στις διεθνείς σχέσεις (ΑΠ 1398/1986, Ελ. Δικ 28.1029 Εφ Αθ 1822/1992 Ελ Δικ 34.166, Εφ Αθ 13043/1988 Δ. 21.289, Εφ Αθ 2724/1985 Ελ Δικ 26.530 Δελγκωστόπουλο- Σινανιώτη άρθρο 3, III, 2, Ευσταθιάδη, Διεθ Δικ 16 επ 27 επ, Σπυρόπουλο Δημ.Δ.Δικ., 125, Λέκκα ΝοΒ 17, 1022, Πλειώνη, Διεθνης Δικαιοδοσία, 106 επ., Μαρκεζίνη Β Δ5/603 Χορτάτο, ΕΕΝ 27.913 επ.

Ψωμά. I EEN. 44, 356, και ειδικώτερα για το θέμα της ετεροδικίας των Κρατών βλ. Ευμ. Ρούκουνα, Διεθνές Δίκαιο III, 1983 σελ. 78-95)

Εξάλλου η οριοθέτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας κατά τις κρατούσες στο διεθνές δίκαιο αρχές ανήκει στον εγχώριο νομοθέτη, και συνεπώς το αν στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται για πράξη άσκησης τελειωτικής εξουσίας (JURE IMPERIT) που εκφράζει την κυριαρχία του κράτους ή για πράξη που αναφέρεται σε σχέσεις ιδιωτικού δικαίου (JURE GESTIONIS) κρίνεται κατά τη LEX FORI, ήτοι ο χαρακτηρισμός των πράξεων αυτών κρίνεται, κατά την ορθότερη άποψη με την οποία συντάσσεται και το Δικαστήριο, από τα Δικαστήρια της Πολιτείας, που επιλαμβάνονται της σχετικής διαφοράς, σύμφωνα με το εσωτερικό της δίκαιο, το οποίο όμως επηρεάζεται από τις διεθνείς συμβάσεις και από τη διεθνή προοπτική, επικρατούντος του όρου της αμοιβαιότητας (ΑΠ 1398/1986 Ελ.Δικ. 28 1029, Ε.Α. 6425/1977 ΝοΒ 26, 742, Ε.Α. 578, 1975, ΝοΒ 24 39). Δεν αποκλείεται όμως η έλλειψη δικαιοδοσίας και για πράξεις ή ενέργειες της αλλοδαπής πολιτείας που ενεργεί ως FISCUS αν με τις δικαστικές ενέργειες θα επέλθει προσβολή των κυριαρχικών δικαιωμάτων του εναγόμενου κράτους, οπότε εκτείνεται και σ' αυτές το προνόμιο της ετεροδικίας της αλλοδαπής πολιτείας (βλ. ΕΑ 2724/1985 Ελ. Δικ. 26 530, ΕΑ 4054/1979 ΝοΒ 27, 1137, ΕΑ 6425/1977 ΝοΒ 26, 742, ΕΑ 503/1976 ΝοΒ 24, 647). Περαιτέρω η ένεκα των πολεμικών γεγονότων κατάληψη χώρας από το στρατό κατοχής σύμφωνα με γενικώς αναγνωρισμένο υπό της επιστήμης του Διεθνούς Δικαίου, της νομολογίας και δια της Δ' σύμβασεως της Χάγης του 1907 διατυπούμενο κανόνα (άρθρο 43 του προσηρημένου σ' αυτή Κανονισμού) δεν επιφέρει μετάσταση κυριαρχίας αλλά μόνον προσωρινή μεταβολή του φορέα άσκησης αυτής, από τον κατέχοντα, ο οποίος υποχρεούται να σεβεται, κατά την διαίκηση του κατεχομένου τόσο τη νομοθεσία του τελευταίου (άρθρο 43 της Δ' Σύμβασης Χάγης 1907) όσο και τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι διατάξεις του Κανονισμού των Νόμων και Εθίμων του Πολέμου στην ξηρά, που είναι προσαρτημένος στη Δ' σύμβαση της Χάγης της 19ης Οκτωβρίου 1907 και ειδικώτερα η διαταγή του άρθρου 46 αυτού κατά την οποία «Η τιμή κατά οικογενειακά δίκαια, η ζωή των ατόμων και η ιδιοκτησία αυτών..... είναι σεβαστά» η οποία, κατά γενική παραδοχή της επιστήμης, αποτελεί, ως περιέχουσα συγκεκριμένη υποχρέωση των στρατευμάτων κατοχής, αναγκαστικό διεθνές εθιμικό δίκαιο (JUS COGENS). Παράλληλα κατά τη κρατούσα στη σύγχρονη θεωρία και πρακτική του διεθνούς δικαίου άποψη, την οποία αποδέχεται και το παρόν Δικαστήριο, γίνεται δεκτό ότι ένα κράτος στερείται της δυνατότητας να επικαλεσθεί την ετεροδικία όταν η επίδικη πράξη για την οποία ενάγεται έχει πραγματοποιηθεί κατά παράβαση κανόνα JUS COGENS. Στη περίπτωση αυτή γίνεται δεκτό ότι έμμεσα το εναγόμενο κράτος έχει αποπρωχθεί την ετεροδικία (βλ. κυρίως την ανάλυση του S RICHMAN, CAN THE FSIA GRANT IMMUNITY FOR VIOLATIONS OF JUS COGENS NORMS BROOK JOURNAL OF INTERNATIONAL LAW 1993, pp 967, ET SEQ) Ο εν λόγω κανόνας εξαιρέσεως, έχει ως γενετήρια μεν αφετηρία την απόφαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης, το οποίο έκρινε

ότι το δικαίωμα ετεροδικίας δεν εφαρμόζεται όταν πρόκειται για αδικήματα ή πράξεις που αποδοκιμάζονται από το Διεθνές Δίκαιο, ως δικαιολογητική δε βάση τις διαπιστώσεις ότι α) Όταν ένα κράτος παραβιάζει κανόνες αναγκαστικού διεθνούς δικαίου δεν μπορεί να θεωρεί δικαιολογημένα ότι θα του αναγνωριστεί δικαίωμα της ετεροδικίας. Συνεπώς θεωρείται ότι παραιτείται σιωπηρά από το δικαίωμα αυτό (CONSTRUCTIVE WAIVER THROUGH THE OPERATION OF INTERNATIONAL LAW). β) Πράξεις κράτους που παραβιάζουν το αναγκαστικό διεθνές δίκαιο δεν έχουν τον χαρακτήρα κυριαρχικών πράξεων. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρείται ότι το εναγόμενο κράτος δεν ενήργησε μέσα στα πλαίσια της ικανότητάς του ως κυρίαρχου. γ) Πράξεις αντίθετες προς το αναγκαστικό διεθνές δίκαιο είναι ανίσχυρες και δεν μπορούν να αποτελέσουν πηγή νομίμων δικαιωμάτων, όπως αυτό της ετεροδικίας (κατ' εφαρμογή της γενικής αρχής του δικαίου (EX INJURIA JUS NON ORITUR)). δ) Η αναγνώριση ετεροδικίας για πράξη που είναι αντίθετη προς το αναγκαστικό διεθνές δίκαιο θα ισοδυναμούσε με σύμπραξη του εθνικού δικαστηρίου στην προαγωγή μιας πράξης η οποία αποδοκιμάζεται έντονα από τη διεθνή έννομη τάξη. ε) Η προβολή της ετεροδικίας για επίδικες πράξεις που τελέσθηκαν κατά παραβίαση αναγκαστικού κανόνα του διεθνούς δικαίου θα αποτελούσε καταχρηση δικαιώματος. Και τέλος στ) Με δεδομένο ότι η αρχή της εδαφικής κυριαρχίας ως θεμελιώδης κανόνας της διεθνούς έννομης τάξης, είναι υπέρτερη της αρχής της ετεροδικίας, ένα κράτος που παραβιάζει την εν λόγω αρχή με αθέμιτη κατάληψη αλλοτρίου εδάφους δεν είναι δυνατόν να επικαλεσθεί την αρχή της ετεροδικίας για πράξεις που τελέσθηκαν κατά τη διάρκεια της αθέμιτης πολεμικής κατοχής (βλ. Γνωμοδότηση Κρατερού Ιωάννου Γερμανικές Επανορθώσεις-Αξιώσεις Ελλήνων πολιτών έναντι Γερμανίας για ζημίες κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής (Ελ. Δικ. 37) (1996) σελ. 1526 επ., ίδιου σελ. 1530 και τις εκεί παραπομπές.

Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση ανγωγή η ενάγουσα ζητεί, μετά τον παραδεκτό περιορισμό αυτής σε αναγνωριστική (άρθρο 224 Κ.Πολ.Δ) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου Γερμανικού Δημοσίου να της καταβάλει νομιμοτόκως από την επίδοσή της ατομικά, άλλως ως εντολοδόχο των αναφερομένων σ' αυτή εντολών της δύναμει παρασχεθείσών σ' αυτή σχετικών κατ' άρθρο 713 ΑΚ εντολών τα αναφερόμενα σ' αυτή ποσά των 9.448.105.000 δραχμών ως αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση για την ισοπέση ζημιά και την ηθική βλάβη που οι ως άνω εντολές της έχουν υποστεί από τις με πληρότητα περιγραφόμενες σ' αυτή αδικοπραξίες (πράξεις) των στρατευμάτων αυτού (εναγόμενου) κατά τη διάρκεια της πολεμικής απ' αυτό κατοχής της Ελλάδας, που φέρονται ότι τελέστηκαν σε βάρος τους στο Δίστομο Βοιωτίας στις 10.6.1944 από τα εν λόγω στρατεύματα κατά παράβαση των αναφερομένων σ' αυτή διατάξεων τόσο του τότε ισχύοντος ημεδαπού δικαίου όσο και των διατάξεων του αναγκαστικού διεθνούς εθιμικού δικαίου της Δ' Σύμβασης της Χάγης του 1907 και ειδικότερα της διάταξης περί σεβασμού της ζωής και της ιδιοκτησίας των πολιτών του κατεχομένου Κράτους (Ελλάδας).

• Η αγωγή αυτή, για την εκδίκαση της οποίας υφίσταται δικαιοδοσία των Ελληνικών δικαστηρίων αφού, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ναι μεν η ζημία των ως άνω εντολέων και οι απ' αυτή αξιώσεις τους αποδίδονται σε πράξεις οργάνων του Γερμανικού Κράτους που έλαβαν χώρα στο έδαφος της Ελληνικής Πολιτείας κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής κατοχής αυτής από το εναγόμενο πλην όμως αυτές δεν μπορεί να χαρακτηριστούν ως πράξεις κυριαρχικής εξουσίας, καθόσον φέρονται ότι τελέστηκαν από τα παραπάνω όργανα κατά παράβαση κανόνων διεθνούς αναγκαστικού δικαίου και ειδικότερα του ως άνω άρθρου 46 του Κανονισμού της Χάγης του 1907 με αποτέλεσμα το εναγόμενο να μην απολαύει, για όλους τους λόγους που έχουν προαναφερθεί, του προνομίου της ετεροδικίας, παραδεκτώς και αρμοσίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, (άρθρο 5 σύμβασης Βρυξελλών που κυρώθηκε με το ν. 1814/1989 που είναι υλικά (άρθρ. 18 Κ.Πολ. Δ) και τοπικά αρμόδιο (άρθρο 26 ΑΚ και 35 Κ.Πολ. Δ) εφόσον πρόκειται για διαφορά από ποινικά αξιόποινες πράξεις προβλεπόμενες και τιμωρούμενες πλην του Ποινικού Κώδικα και από τις διατάξεις του από 19-4-1834 ισχύοντος δυνάμει του άρθρ. 3 του Δ/τος της 24-6-1835 Ποινικού νόμου, ο οποίος δεν έπαυσε να ισχύει και κατά τη διάρκεια της κατοχής της Ελλάδας από τα γερμανικά στρατεύματα, αφού κατά τα προαναφερθέντα η στρατιωτική κατοχή δεν επιφέρει κατάλυση ή μετάσταση κυριαρχίας και συνεπώς ούτε και κατάργηση του δικαίου, που ισχύει στο κατεχόμενο κράτος αλλά μόνο προσωρινή μεταβολή του φορέα άσκησης από τον κατέχοντα, ο οποίος έχει υποχρέωση σεβασμού του ισχύοντος δικαίου (ΑΠ 117/26 Θ. ΑΘ 6327 Κρατερός Ιωάννου ε.α σελ. 1528).

Περαιτέρω η ένδικη αγωγή, κρίνεται απορριπτέα μεν κατά το μέρος, που ασκείται ατομικά από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Βοιωτίας για έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης αφού ούτε από τις διατάξεις του ιδιού του της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ν.2218/1994 ούτε από τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Χάρτη της Τοπικής Αυτονομίας, που υπογράφηκε στο Στρασβούργο την 15-10-1985 από τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και κυρώθηκε με τον ν. 1850/1989 προκύπτει δικαίωμα δικαστικής προσφυγής αυτής για παρεμφερείς υποθέσεις, αλλά μόνο για την εξασφάλιση της ελεύθερης άσκησης των αρμοδιοτήτων τους και την τήρηση των αρχών της τοπικής αυτονομίας που προβλέπονται στο Σύνταγμα ή την εσωτερική νομοθεσία περίπτωση που δεν συντρέχει εν προκειμένω, παραδεκτώς δε κατά το μέρος που ασκείται απ' αυτή (Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Βοιωτίας) υπό την ιδιότητα της ως γενικού εντολοδόχου των αναφερομένων σ' αυτήν εντολέων της, εφόσον ναι μεν από τις διατάξεις των άρθρων 67 και 74 του Κ.Πολ.Δ καθιερώνεται η αρχή ότι δεν μπορεί κάποιος να διεξάγει δίκη για άλλον ενεργώντας ιδίω ονόματι ως διάδικος, όμως αυτό δεν αποκλείει τη συνευλόγηση της κατά το αστικό δίκαιο γενικής εντολής (άρθρο 713 ΑΚ) προς τον τρίτο με δικαίωμα εγέρσεως και αγωγής υπό την προϋπόθεση ότι στην περίπτωση αυτή για την ενεργητική νομιμοποίηση του εντολοδόχου πρέπει να περιέχεται δήλωση στο δικόγραφο ότι ενεργεί βάσει της σαφώς καθοριζόμενης ιδιότητάς του ως γενικού εντολοδόχου, για λογαριασμό του εντολέα του και ότι οι συνεπειές της δίκης θα καταλαμβάνουν αυτόν (ΑΠ 1551/91

ΕΔΠ 1991, 270, ΑΠ 981/1973 ΝοΒ 22.509, ΕΑ 806/1980 ΝοΒ 28.1202) στοιχεία τα οποία διαλαμβάνονται στο κρινόμενο δικόγραφο. Η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 3 της Δ' Σύμβασης της Χάγης του 1907 κατά την οποία "ο εμπόλεμος όστις ήθελε παραβιάσει τας διατάξεις του Κανονισμού θα υποχρεωθεί, αν συντρέχει λόγος, εις αποζημίωσιν. Θα είναι δε υπεύθυνος δια πάσας τας πράξεις τας διαπραχθείσας υπό των προσώπων των μετεχόντων της στρατιωτικής του δύναμεις" 46 του Κανονισμού των Νόμων και Εξιμίων του Πολέμου στην ξηρά που είναι προσαρτημένος στην Δ. Σύμβαση της Χάγης της 19-10-1907, ο οποίος αν και δεν έχει επικυρωθεί από την Ελλάδα είναι αντιτάξιμος έναντι του εναγομένου Γερμανικού Δημοσίου καθόσον οι περιεχόμενοι σ' αυτόν (Κανονισμό) κανόνες αποτελούν γενικούς παραδεδεδεγμένους κανόνες του διεθνούς δικαίου, δηλαδή διεθνές έθιμο, που δεσμεύουν την κατέχουσα Γερμανία (Γ. Τενεκίδης Λ' OCCUPATION POUR CAUSE DE GUERRE ET LA RESE NTE JURIS PRM. DEMGE G FECQUE, JOURNAL DE DROIT INTERNATIONAL 1153 pp 822 Ε.Θ.Ε 21/47, 18/49) 26, 914, 932, 340, 345 εφόσον η παραίτηση από το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής δεν επέφερε κατάλυση των αποτελεσμάτων αυτής ως όχλησης δημιουργικής υπερημερίας του οφειλέτη (Ολ. ΑΠ 13/94 Δνη 35, 1260) ΑΚ.299 ΠΚ, 70, 176 Κ.Πολ.Δ εκτός από τα αναφερόμενα παρακάτω κονδύλια ως προς τα οποία η αγωγή κρίνεται απερριπτά για τον αναφερόμενο εκεί λόγο.

Θα πρέπει να σημειωθεί:

α) ότι η φράση που διαλαμβάνεται στην ως άνω διάταξη του άρθρου 3 της Δ' Σύμβασης της Χάγης του 1907 "εάν συντρέχει λόγος" δεν αποτελεί ρήτρα ελαστικότητας της διάταξης αλλά ειδική υποβασμύιση ότι πρέπει να έχει επέλθει περιουσιακή ζημία (Κ. Ευσταθιάδη Α. Κυρώσεις δια παραβιάσεις των κανόνων του Πολέμου Αθήνα 1943 και αναδημοσίευση στο Μελέται Διεθνούς Δικαίου Τόμος II Αθήνα 1959 σελ. 321).

β) ότι παραδεκτά οι ένδικες απαιτήσεις των εναγόντων ασκούνται ατομικώς και όχι από το Κράτος του οποίου αυτοί είναι πολίτες αφού αυτό δεν αποκλείεται από κανένα κανόνα του Διεθνούς Δικαίου (Κρατερός Ιωάννης ε.αν.απο 13-5-1996 απόφαση 33/93 του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου της Καρσερούης)

γ) ότι η επιδίωξη των ένδικων απαιτήσεων των εναγόντων δεν εμποδίζεται ούτε από τη ρητή επιφύλαξη που προβλέπεται στο ν. 2023 της 10/13-3-1952 περί λήξεως της μετά της Γερμανίας εμπόλεμος κατάστασεως κατά την οποία "Η μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας υφισταμένη εμπόλεμος κατάστασις τερματίζεται από της 10 Ιουνίου 1951 υπό την επιφύλαξιν της, δια της συναφθεσομένης συνθήκης ειρήνης ρυθμίσεως των εκ του πολέμου προκυψάντων ζητημάτων και υφισταμένων διαφορών", ούτε από το αναβλητικό κώλυμα του άρθρου 5 παρ 2 της Συμφωνίας του Λονδίνου της 27-2-1953 "περί εξωτερικών γερμανικών χρεών", στην οποία προσχώρησε και η Ελλάδα την 21-4-1956, αφού προηγουμένως η Συμφωνία αυτή είχε κυρωθεί με το ν. 3480/1956 κατά το οποίο άρθρο (5 παρ 2) "Η εξέτασις των απαιτήσεων αιτινες

πηγάζουν εκ του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, των χωρών αίτινες διετέλεσαν εις κατάστασιν πολέμου μετά της Γερμανίας ή έχουσι καταληφθή υπ' αυτής κατά την διάρκεια του πολέμου τούτου και των υπηκόων των χωρών τούτων, εναντίον του Ραϊχ και των συντεταγμένων του Ραϊχ συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της γερμανικής κατοχής των ενεργητικών εις συμψηφιστικούς λογαριασμούς άτινα εκτεθήσαν κατά την διάρκεια της κατοχής και των απαιτησεων κατά των REICHSKREDIT KASSEIN θέλει αναβληθεί μέχρι του οριστικού διακανονισμού του προβλήματος των επανορθώσεων, καθόσον αυτά έχουν αρθεί με την υπογραφή της Συνθήκης της Μόσχας της 12-9-1990 επί του οριστικού διακανονισμού σε σχέση με την Γερμανία που υπογράφηκε μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας, της Ε.Σ.Σ.Δ. του Ηνωμένου Βασιλείου και των Η.Π.Α., η οποία, εν όψει του ότι μ' αυτή επέρχεται οριστικός διακανονισμός της νομικής και πραγματικής κληρονομιάς της ένοπλης σύρραξης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αποτελεί συνθήκη ειρήνης (Κρατερός Ιωάννου ε.α., 33/93 απόφαση της από 13-5-1996 απόφασης του άνω Δικαστηρίου της Καρσερούης) στην οποία (συνθήκη Ειρήνης) αναφέρεται προδήλως η παραπάνω διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 της Συμφωνίας του Λονδίνου με τη φράση μέχρι του οριστικού διακανονισμού του προβλήματος των επανορθώσεων (Κρατερός Ιωάννου ο.π. σελ. 1529, 1530, απόφαση του Δικαστηρίου της Καρσερούης). Ειδικότερα κρίνονται άπαισιόδοτα ως άριστα τα παρακάτω για καθένα από του ως άνω εντολείς κονδύλια που αναφέρονται (I) σε αποζημίωση λόγω καταστροφής των αναφερομένων σ' αυτή κτισμάτων και λοιπών κινητών πραγμάτων (επίπλων, ειδών ιματισμού, γεωργικών εργαλείων και προϊόντων) καθόσον δεν περιγράφονται επαρκώς τα καταστραφέντα κτίσματα ούτε αναφέρεται η αξία αυτών κατά τον χρόνο της καταστροφής (ΑΠ 183/91 Δνη 33.810) με βάση την οποία θα υπολογιστεί αναγωγικώς κατά τον χρόνο της α' συζητήσεως η αντικειμενική αξία αυτών (ΟΛ ΑΠ 23/94 Δνη 36.577) ούτε ο τρόπος κτήσεως της κυριότητας αν (ΑΠ 208 1980 ΕΞ 1980.4) δεν προσδιορίζονται κατά είδος τα φερόμενα ως καταστραφέντα επίπλα, είδη ιματισμού, γεωργικά εργαλεία και γεωργικά προϊόντα καθώς και η αξία καθενός απ' αυτά.

II) σε αποζημίωση λόγω στέρησης διατροφής των δικαιούχων-εντολέων από το θάνατο των γονέων τους ή συζύγου τους καθ' όσον δεν γίνεται μνεία ούτε των εισοδημάτων των υποχρέων προς διατροφή από το ποσό των οποίων (και άλλους όρους) προσδιορίζεται το ύψος της διατροφής (ΑΠ 255/93 Δνη 35.1523) ούτε της ηλικίας και του πιθανού χρόνου ζωής των υποχρέων (ΑΠ 695/92 Δνη 35.101) και

III) σε χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που φέρεται ότι υπέστησαν οι εν λόγω εντολείς από την καταστροφή των οικιών τους και των λοιπών κινητών πραγμάτων τους για το λόγο ότι μετά την απόρριψη ως άριστων των σχετικών με την αξία αυτών κονδυλίων ελλείπει προσδιοριστικό στοιχείο καθορισμού της οφειλόμενης χρηματικής ικανοποίησης καθόσον κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 932 ΑΚ το εύλογο της δυναμικής να επιδικαστεί κατά την κρίση του Δικαστηρίου χρηματικής ικανοποίησης δεν απρουνδέεται από το ανάλογο αυτής προς τα στοιχεία προσδιορισμού της, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η

έκταση της βλάβης (ΑΠ 1349/93 Δνη 35.1272. Γεωργιάδης Σταθόπουλος υπ' αριθρ. 932 II αριθμ. 1 τόμος IV σελ. 819).

Συγκεκριμένα κρίνονται (αι απορριπτά) ως προς τον πρώτο εντολέα όλα τα κονδύλια αποζημίωσης: α) λόγω πυρπόλησης της οικίας του ποσού των 40.000.000 δραχμών και β) καταστροφής της οικοσκευής του γεωργικών εργαλείων και προϊόντων ποσού 3.000.000 δραχμών γ) χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης από την καταστροφή της περιουσίας του ύψους 10.000.000 δραχμών 2) ως προς τους με αριθμό 2 εντολείς τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσας μητέρας τους ποσού 3.400.000 δραχμών για την πρώτη τούτων, 3.500.000 δραχμών για το δεύτερο τούτων και 1.300.000 δραχμών για την τρίτη τούτων 3) ως προς τους με αριθμό 4 εντολείς τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος πατέρα τους ύψους 2.400.000 δραχμών για τον τέταρτο, 4.200.000 δραχμών για την πέμπτη, 6.000.000 δραχμών για τον έκτο και 9.500.000 δραχμών για τον έβδομο 4) ως προς την 5η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος πατέρα της ποσού 10.200.000 δραχμών 5) ως προς την 6η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων της ποσού 13.200.000 δραχμών 6) ως προς την 7η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσας μητέρας της ποσού 7.300.000 δραχμών 7) ως προς τον 8ο εντολέα όλα τα κονδύλια αποζημίωσης: α) λόγω πυρπόλησης της οικίας του ποσού 14.000.000 δραχμών, β) καταστροφής της οικοσκευής του ποσού 4.000.000 δραχμών και γ) καταστροφής των αναγραφόμενων γεωργικών προϊόντων ποσού 1.500.000 δραχμών δ) χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη από την καταστροφή της περιουσίας του ύψους 10.000.000 δραχμών. 8) ως προς την 10η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσας μητέρας της ποσού 3.400.000 δραχμών. 9) ως προς τον 14ο εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσής του λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων του ποσού 13.200.000 δραχμών 10) ως προς τους με αριθμό 15 εντολείς τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος συζύγου της πρώτης ποσού 21.000.000 δραχμών και πατέρα της δεύτερης και τρίτου τούτων ποσού 9.000.000 δραχμών και 12.000.000 δραχμών αντίστοιχα 11) ως προς την 18η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στερησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος συζύγου της ποσού 21.000.000 δραχμών 12) ως προς την 20η εντολέα όλα τα κονδύλια αποζημίωσης της: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της οικίας της ποσού 35.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της οικοσκευής, γεωργικών εργαλείων και προϊόντων ύψους 20.000.000 δραχμών γ) χρηματικής της ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την καταστροφή της περιουσίας της ποσού

10.000.000 δραχμών 13) ως προς τον 23ο εντολέα όλα τα κονδύλια αποζημίωσης:

- α) λόγω καταστροφής της οικίας του ποσού 25.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της οικοσκευής και των γεωργικών προϊόντων ποσού 1.500.000 και 450.000 δραχμών αντίστοιχα γ) χρηματικής του ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την καταστροφή της περιουσίας του ποσού 10.000.000 δραχμών 14) ως προς την 25η εντολέα όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής της:

- α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της οικίας της και του συνεχόμενου με αυτή σταύλου ποσού 35.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της οικοσκευής της ποσού 2.000.000 δραχμών και γεωργικών προϊόντων ποσού 180.000 δραχμών 15) ως προς την 26η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσας μητέρας της ποσού 8.400.000 δραχμών 16) ως προς τον 1ο εντολέα με αριθμό 27 το κονδύλιο αποζημίωσής του λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φονευθείσας μητέρας του ποσού 4.200.000 δραχμών 17) ως προς τις με αριθμό 28 εντολές όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής τους:

- α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της οικίας μετά του φαρμακείου και παντοπωλείου του πατέρα τους, τον οποίο αποβίωσαντα εκληρονόμησαν ποσού 35.000.000 δραχμών και β) λόγω καταστροφής της οικοσκευής, φαρμάκων και γεωργικών προϊόντων ποσού 7.500.000 δραχμών 18) ως προς τον 1ο και 2ο από τους εντολές με αριθμό 29 τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φονευθείσας μητέρας τους ποσού 9.000.000 και 7.200.000 δραχμών αντίστοιχα 19) ως προς τους εντολές με αριθμό 30 όλα τα κονδύλια αποζημίωσής τους:

- α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της οικίας και της συνεχόμενης μ' αυτήν αποθήκης ποσού 40.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της ευρισκόμενης στην οικία οικοσκευής ποσού 4.000.000 δραχμών γ) λόγω καταστροφής γεωργικών προϊόντων αξίας 4.000.000 δραχμών δ) το κονδύλιο χρηματικής τους ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, που υπέστησαν από την καταστροφή της περιουσίας τους ποσού 10.000.000 δραχμών 20) ως προς την 32η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής της εκ μέρους της φονευθείσας μητέρας της ποσού 1.200.000 21) ως προς τους με αριθμό 33 εντολές όλα τα αιτούμενα κονδύλια :

- α) λόγω πυρπόλησης της οικίας ποσού 20.000.000 β) λόγω καταστροφής της οικοσκευής αξίας 3.000.000 δραχμών γ) λόγω καταστροφής γεωργικών προϊόντων αξίας 900.000 δραχμών 22) ως προς την τρίτη από τις με αριθμό 35 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής της εκ μέρους της θανατωθείσας μητέρας της ποσού 800.000 δραχμών 23) ως προς τις με αριθμό 37 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος συζύγου της πρώτης και πατέρα της δεύτερης ύψους 21.000.000 δραχμών για την πρώτη και 12.300.000 δραχμών για τη δεύτερη 24) ως προς τον 39ο εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσής του λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων του ποσού 16.800.000 δραχμών 25) ως προς τον πρώτο εντολέα με αριθμό 40 το κονδύλιο αποζημίωσής του λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της

φονευθείσης μητέρας του ποσού 3.600.000 δραχμών και ως προς τη δεύτερη δικαιούχο με αριθμό 40 το κονδύλιο χρηματικής της ικανοποίησης ποσού 30.000.000 δραχμών λόγω ψυχικής της θδύνης που υπέστη από τον θάνατο της μητριάς της καθ' όσον η μητριά δεν εμπίπτει στην έννοια της οικονένειας και ως εκ τούτου απορριπτό κρίνεται ως μη νόμιμο (ΕΑ 5772/1978 ΝοΒ 27.588. Ε.Α. 3720/1993 Ελ. Δικ. 36 (1995)202).26) ως προς την 42η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των φονευθέντων γονέων της ποσού 6.000.000 δραχμών 27) ως προς τον τρίτο των εντολέων με αριθμό 45 το κονδύλιο αποζημίωσης του λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσης μητέρας του ποσού 4.200.000 δραχμών 28) ως προς τις εντολές με αριθμό 46 τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος συζύγου της πρώτης και πατέρα της δεύτερης ύψους 21.000.000 δραχμών για την πρώτη και 12.250.000 δραχμών για τη δεύτερη 29) ως προς του με αριθμο 51 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των φονευθέντων γονέων τους ποσού 3.600.000 δραχμών για την πρώτη, 6.000.000 δραχμών για τη δεύτερη, 12.000.000 δραχμών για τον τρίτο και 6.000.000 δραχμών για τον τέταρτο. 30) ως προς τους με αριθμό 52 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσης μητέρας τους ποσού 3.000.000 δραχμών για την πρώτη και 9.600.000 δραχμών για τον δεύτερο τούτων 31) ως προς την τέταρτη από τους με αριθμό 53 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος πατέρα της ποσού 4.800.000 δραχμών 32) ως προς τις με αριθμό 55 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσης μητέρας τους ύψους 6.600.000 δραχμών για την πρώτη και 9.000.000 δραχμών για τη δεύτερη τούτων 33) ως προς τον δεύτερο από τους με αριθμό 56 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσης του λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσης μητέρας του ποσού 10.200.000 δραχμών. 34) ως προς τον τρίτο και τη τέταρτη από τους με αριθμό 57 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος πατέρα τους ποσού 3.000.000 δραχμών και 5.400.000 δραχμών αντίστοιχα 35) ως προς τον πρώτο και την τρίτη από τους με αριθμό 59 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος πατέρα τους ποσού 6.600.000 δραχμών και 7.800.000 δραχμών αντίστοιχα 36) ως προς τον δεύτερο και τον τρίτο από τους με αριθμό 62 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φονευθείσης μητέρας τους ύψους 7.300.000 και 9.000.000 δραχμών αντίστοιχα 37) ως προς την 65η εντολέα όλα τα κονδύλια αποζημίωσης της λόγω αφαίρεσης των αναφερόμενων στην αγωγή γεωργικών, κτηνοτροφικών προϊόντων και οικιακής της συνολικής αξίας 6.025.000 δραχμών 38) ως προς την 66η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος συζύγου της ποσού 27.000.000

δραχμών 39) ως προς τους με αριθμό 68 εντολεις όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσης τους: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της οικίας και συνεχόμενης με αυτην αποθήκης αξίας 40.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της οικοσκευής τους αξίας 2.500.000 δραχμων και γεωργικών προϊόντων και αξίας 2.500.000 δραχμών 40) ως προ την 70η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων της ποσού 10.300.000 δραχμών 41) ως προς την 71η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσης μητέρας της ποσού 11.400.000 δραχμων 42) ως προς ης με αριθμό 75 εντολεις τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος πατέρα τους ύψους 3.600.000 δραχμών για την πρώτη και 7.800.000 δραχμών για την δευτέρα. 43) ως προς τους με αριθμό 77 εντολεις τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος πατέρα τους ύψους 4.300.000 δραχμών για τη πρώτη, 7.200.000 δραχμών για τον δεύτερο και 9.000.000 δραχμών για την τρίτη τούτων. 44) ως προς τους δύο πρώτους από τους με αριθμό 78 εντολεις τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φονευθείσης μητέρας τους ποσού 3.500.000 δραχμών για τον πρώτο και 1.200.000 δραχμών για τη δεύτερη τούτων. 45) ως προς τους δεύτερο, τρίτη, τέταρτη και πέμπτο από τους εντολεις με αριθμό 79 τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος πατέρα τους ποσού 1.200.000 δραχμών για τον δεύτερο, 3.600.000 δραχμών για την τρίτη, 5.400.000 δραχμών για την τέταρτη και 10.300.000 δραχμών για τον πέμπτο τούτων 46) ως προς τους με αριθμό 81 εντολεις όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσης τους: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της αναφερόμενης οικίας αξίας 35.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της ευρισκόμενης στην οικία οικοσκευής αξίας 3.000.000 δραχμών γ) λόγω καταστροφής γεωργικών προϊόντων αξίας 3.000.000 δραχμών. 47) ως προς τους με αριθμό 85 εντολεις τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος συζύγου της πρώτης και πατέρα του δευτέρου ύψους 24.000.000 και 12.000.000 δραχμών αντίστοιχα 48) ως προς τις εντολεις με αριθμό 87 τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φονευθείσης μητέρας τους ποσού 6.500.000 δραχμών για την πρώτη και 9.000.000 δραχμών για τη δεύτερη τούτων 49) ως προς τον 89ο εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης του λόγω στέρησης παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσης μητέρας του ποσού 3.300.000 δραχμών 50) ως προς την πρώτη από τους με αριθμό 90 εντολεις το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος συζύγου της ποσού 42.000.000 δραχμών. 51) ως προς τους με αριθμό 94 εντολεις τα κονδύλια αποζημίωσης τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων τους ύψους 1.200.000 δραχμών για την πρώτη και 9.600.000 δραχμών για τον δεύτερο τούτων 52) ως προς την 96η εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσης της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και

διατροφής εκ μέρους της φονευθείσας μητέρας της ποσού 1.200.000 δραχμών. 53) ως προς τους με αριθμό 98 εντολές όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής τους: α) λόγω καταστροφής της αναφερόμενης στην αγωνή οικίας αξίας 19.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της ευρισκόμενης στην οικία οικοσκευής και των γεωργικών προϊόντων αξίας συνολικής 3.000.000 δραχμών 54) ως προς την 101 εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φονευθείσας μητέρας της ποσού 1.300.000 55) ως προς τους εντολές με αριθμό 103 όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής τους: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της αναφερόμενης στην αγωνή οικίας αξίας 13.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της ευρισκόμενης στην οικία οικοσκευής αξίας 3.500.000 και των γεωργικών προϊόντων αξίας 1.100.000 δραχμών 56) ως προς τους εντολές με αριθμό 105 όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής τους: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της αναφερόμενης στην αγωνή οικίας τους αξίας 25.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της ευρισκόμενης στην οικία οικοσκευής αξίας 3.000.000 δραχμών 2) γεωργικών προϊόντων αξίας 900.000 δραχμών 57) ως προς την δεύτερη από τους με αριθμό 106 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος πατέρα της ποσού 1.300.000 δραχμών. 58) ως προς την πρώτη και τον πέμπτο από τους με αριθμό 107 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος πατέρα της πρώτης και πατέρα του πέμπτου ύψους 21.000.000 δραχμών για την πρώτη και 3.600.000 δραχμών για τον πέμπτο τούτων. 59) ως προς τον δεύτερο από τους με αριθμό 111 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσής του λόγω στέρησης παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσας μητέρας του ποσού 9.600.000 δραχμών 60) ως προς τη δεύτερη από τους με αριθμό 112 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του φονευθέντος πατέρα της ποσού 2.400.000 δραχμών 61) ως προς τους εντολές με αριθμό 113 όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής τους: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της οικίας τους αξίας 18.500.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της ευρισκόμενης στην οικία οικοσκευής τους αξίας 3.000.000 δραχμών γ) λόγω καταστροφής γεωργικών προϊόντων αξίας 2.500.000 δραχμών. 62) ως προς τον πρώτο και τη δεύτερη από τους με αριθμό 114 εντολές τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων τους ύψους 18.000.000 δραχμών για τον πρώτο και 20.400.000 δραχμών για την δεύτερη τούτων 63) ως προς τους εντολές με αριθμό 115 τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φονευθείσας μητέρας τους ύψους 3.000.000 για την πρώτη και 6.000.000 δραχμών για τον δεύτερο τούτων 64) ως προς τον 118α εντολέα το κονδύλιο αποζημίωσής του λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της θανατωθείσας μητέρας του ύψους 10.300.000 δραχμών. 65) ως προς τους εντολές με αριθμό 119 όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής τους: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της οικίας τους αξίας 20.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της οικοσκευής τους και γεωργικών προϊόντων συνολικής αξίας

5.500.000 δραχμών 66) ως προς τη δεύτερη από τους με αριθμό 120 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος πατέρα της ποσού 1.300.000 δραχμών 67) ως προς τους εντολές με αριθμό 121 τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους της φρονεθείσας μητέρας τους ύψους 1.200.000 δραχμών για την πρώτη, 3.600.000 δραχμών για τον δεύτερο, 2.400.000 δραχμών για την τρίτη, 6.000.000 δραχμών για τον τέταρτο και 7.200.000 δραχμών για την πέμπτη τούτων. 68) ως προς τη δεύτερη από τις με αριθμό 122 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων της ποσού 6.000.000 δραχμών. 69) ως προς τους εντολές με αριθμό 125 τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων τους ποσού 10.300.000 δραχμών για την πρώτη, 14.400.000 δραχμών για τη δεύτερη, 18.000.000 δραχμών για την τρίτη και 21.000.000 δραχμών για τον τέταρτο τούτων. 70) Α) ως προς τους εντολές με αριθμό 126 όλα τα αιτούμενα κονδύλια αποζημίωσής τους: α) λόγω ολοσχερούς καταστροφής της αναφερομένης στην αγωγή οικίας αξίας 22.000.000 δραχμών β) λόγω καταστροφής της ευρισκομένης στην οικία οικοσκευής αξίας 2.000.000 δραχμών και γεωργικών προϊόντων αξίας 600.000 δραχμών Β) ως προς την τρίτη από τους πιο πάνω εντολές με αριθμό 126 το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους των θανατωθέντων γονέων της ύψους 3.600.000 δραχμών. 71) ως προς τους εντολές με αριθμό 127 τα κονδύλια αποζημίωσής τους λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος συζύγου της πρώτης και πατέρα του δευτέρου και της τρίτης ύψους 42.000.000 δραχμών για την πρώτη, 7.800.000 δραχμών για τον δεύτερο και 9.600.000 δραχμών για την τρίτη τούτων. 72) ως προς την πρώτη από τους με αριθμό 131 εντολές το κονδύλιο αποζημίωσής της λόγω στέρησης της παροχής υπηρεσιών και διατροφής εκ μέρους του θανατωθέντος συζύγου της ποσού 48.000.000 δραχμών

Κατά της αγωγής δεν υπάρχει άλλη πλην των προαναφερθεισών ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται η ομολογία. Πρέπει κατά συνεπίαν κατά το μέρος, που κρίθηκε νόμιμη και ορισμένη να γίνει δεκτή ως βασιμη και κατ' ουσίαν. Διότι, εφόσον το εναγόμενο ερημοδικεί, αποσβύνονται πλήρως οι πραγματικοί ισχυρισμοί που περιέχονται στο δικόγραφο της, θεωρούμενοι ως ομολογημένοι από το τελευταίο (εναγόμενο) (άρθρο 271 παρ 3 σε συνδιασμό με το άρθρο 352 παρ 1 Κ.Πολ.Δ.) και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση αυτού να καταβάλει στον εναγόμενα για λογαριασμό των αναφερομένων στο διατακτικό εντολεων ως χρηματική τους ικανοποίηση για την ψυχική οδύνη /που υπέστησαν από το θάνατο των αναφερομένων στην αγωγή συγγενών τους τα αναφερόμενα στο διατακτικό ποσά στα οποία πρέπει, ενόψει του είδους και των συνθηκών προσβολής των παθόντων του βαθμού πταίσματος και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων, να καθορισθεί η μη καλυπτόμενη από το τεκμήριο ερημοδικίας χρηματική ικανοποίηση. Τα δικαστικά

έξοδα βαρύνουν το εναγόμενο κατά ένα μέρος λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 Κ.Πολ.Δ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην του εναγομένου.

Ορίζει παράβολο ερημοδικίας εξήντα χιλιάδες (60.000) δραχμές.

Απορρίπτει την αγωγή κατά το μέρος που ασκείται από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Βοιωτίας ατομικά καθώς και κατά το μέρος που ασκείται απ' αυτή ως εντολοδόχος των:

Δέχεται κατά τα λοιπά εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Βοιωτίας ως εντολοδόχο των πιο κάτω εντολέων τα έναντι αυτών αναγραφόμενα ποσά με τον νόμιμο τόκο από την επομένη ημέρα που έγινε η επίδοση της αγωγής. Ειδικότερα για λογαριασμό των:

σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, β)	σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, γ)
εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, 2)	είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, 3α)
δραχμές β)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, γ)
τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, δ)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, ε)
τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, στ)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, ζ)
εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 4)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 5)
εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές, 6)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 7α)
είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, β)	είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, 8)
εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, 8)	τριάντα εκατομμύρια

εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, 3) , εξήντα εκατομμύρια
 (60.000.000) δραχμές, 34) ενενήντα εκατομμύρια (90.000.000)
 δραχμές, 35α) σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές,
 3) σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, γ)
 σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, 36) ,
 δεκά εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 37α) | τριάντα
 εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 3) τριάντα εκατομμύρια
 (30.000.000) δραχμές, γ) τριάντα εκατομμύρια (30.000.000)
 δραχμές, 38α) τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, β)
 τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 39)
 δεκά εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 40)
 δεκά εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 41α) δεκά
 εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, β) δεκά εκατομμύρια
 (10.000.000) δραχμές, 42α) , εξήντα εκατομμύρια (60.000.000)
 δραχμές, β) δεκά εκατομμύρια, (10.000.000) δραχμές,
 43α) εξήντα εκατομμύρια, (60.000.000) δραχμές, β)
 εξήντα εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, γ) | εξήντα
 εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, δ) εξήντα εκατομμύρια
 (60.000.000) δραχμές, 44α) σαράντα εκατομμύρια
 (40.000.000) δραχμές, 3) , σαράντα εκατομμύρια (40.000.000)
 δραχμές, 45α) σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές β)
 σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, γ)
 σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, δ)
 σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, 46)
 τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 47α) τριάντα
 εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, β) τριάντα
 εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 48α) σαράντα
 εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, β) σαράντα
 εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, 49α) τριάντα εκατομμύρια
 (30.000.000) δραχμές, 3) τριάντα εκατομμύρια (30.000.000)
 δραχμές, γ) τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, δ)
 τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 50α)
 τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 3) τριάντα
 εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, γ) τριάντα εκατομμύρια
 (30.000.000) δραχμές, δ) δεκά εκατομμύρια (10.000.000)
 δραχμές, ε) δεκά εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, στ)
 δεκά εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, ζ)
 δεκά εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, η) δεκά
 εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 51α) σαράντα
 εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, 3) σαράντα εκατομμύρια
 (40.000.000) δραχμές, γ) σαράντα εκατομμύρια
 (40.000.000) δραχμές, 52) δεκά εκατομμύρια (10.000.000)
 δραχμές, 53α) δεκά εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, β)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, γ)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, δ)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, ε)

εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 54α)

εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές, β)

εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές, γ)

(50.000.000) δραχμές, 55α)

δραχμές, 3)

56)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές,

τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 57)

εκατόν είκοσι εκατομμύρια (120.000.000) δραχμές, 58α)

εξήντα εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, β)

εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, 59)

εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 60)

εκατομμύρια (80.000.000) δραχμές, 61)

εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 62α)

(10.000.000) δραχμές, β)

δραχμές γ)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, δ)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές 53)

εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, 64α)

(10.000.000) δραχμές, β)

δραχμές, γ)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 65α)

τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές β)

τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 66)

εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 67α)

εκατομμύρια (30.000.000) β)

(30.000.000) δραχμές γ)

δραχμές, 68α)

τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, γ)

τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 69α)

τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές β)

εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, γ)

(30.000.000) δραχμές, δ)

(30.000.000) δραχμές, ε)

(30.000.000) δραχμές, 70α)

(10.000.000) δραχμές, β)

δραχμές, 71)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 72α)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, β)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, γ)

(10.000.000) δραχμές, 73)

(40.000.000) δραχμές, 74α)

(30.000.000) δραχμές, β)

(30.000.000) δραχμές, 75α)

δραχμές, β)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000)

σεράντα εκατομμύρια

τριάντα εκατομμύρια

τριάντα εκατομμύρια

δέκα εκατομμύρια (10.000.000)

δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, γ)

δέκα εκατομμύρια (10 000 000) δραχμές, 76α)	
σαράντα εκατομμύρια (40 000 000) δραχμές, β)	σαράντα
εκατομμύρια (40 000 000) δραχμές, 77)	εξήντα
εκατομμύρια (60 000 000) δραχμές, 78)	σαράντα
εκατομμύρια (40 000 000) δραχμές, 79α)	τριάντα
εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, β)	τριάντα
εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, γ)	τριάντα
εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, 80α)	τριάντα
εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, β)	τριάντα εκατομμύρια
(30 000 000) δραχμές, γ)	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000)
δραχμές, 81α)	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές,
β)	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, γ)
τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, 82)	πενήντα
εκατομμύρια (50 000 000) δραχμές, 83α)	εβδομήντα
εκατομμύρια (70 000 000) δραχμές, β)	εβδομήντα
εκατομμύρια (70 000 000) δραχμές, 84α)	δέκα εκατομμύρια
(10 000 000) δραχμές, β)	δέκα εκατομμύρια (10 000 000)
δραχμές, 85)	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές,
86α)	δέκα εκατομμύρια (10 000 000) δραχμές, β)
δέκα εκατομμύρια (10 000 000) δραχμές, γ)	δέκα
εκατομμύρια (10 000 000) δραχμές, 87)	δέκα εκατομμύρια
(10 000 000) δραχμές, 88α)	είκοσι εκατομμύρια (20 000 000)
δραχμές, β)	είκοσι εκατομμύρια (20 000 000) δραχμές, 89)
	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, 90)
	είκοσι εκατομμύρια (20 000 000) δραχμές, 91)
εκατομμύρια (10 000 000) δραχμές, 92α)	δέκα
(30 000 000) δραχμές, β)	τριάντα εκατομμύρια
δραχμές, γ)	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000)
δραχμές, 93α)	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, β)
	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, γ)
τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, δ)	τριάντα
εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, ε)	τριάντα εκατομμύρια
(30 000 000) δραχμές, 94)	δέκα εκατομμύρια (10 000 000)
δραχμές, 95)	δέκα εκατομμύρια (10 000 000) δραχμές,
96α)	τριάντα εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, β)
δέκα εκατομμύρια (10 000 000) δραχμές, 97α)	
σαράντα εκατομμύρια (40 000 000) δραχμές, β)	τριάντα
εκατομμύρια (30 000 000) δραχμές, 98α)	σαράντα
εκατομμύρια (40 000 000) δραχμές, β)	σαράντα εκατομμύρια
(40 000 000) δραχμές, 99α)	ογδόντα εκατομμύρια
(30 000 000) δραχμές, β)	ογδόντα εκατομμύρια
(60 000 000) δραχμές, γ)	δέκα εκατομμύρια
(10 000 000) δραχμές, δ)	δέκα εκατομμύρια

(10.000.000) δραχμές, ε)	δέκα εκατομμύρια (10.000.000)
δραχμές, 100α)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές,
β)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 101)
	δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 102α)
δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, β)	δέκα
εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 103)	πενήντα
εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές, 104α)	πενήντα
εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές, 3)	πενήντα εκατομμύρια
(50.000.000) δραχμές, 105α)	τριάντα εκατομμύρια
(30.000.000) δραχμές, β)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000)
δραχμές, γ)	τριάντα εκατομμύρια
(30.000.000) δραχμές, δ)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000)
δραχμές, ε)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές,
106α)	ενενήντα εκατομμύρια (90.000.000) δραχμές, β)
ενενήντα εκατομμύρια (90.000.000) δραχμές, 107α)	
δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, β)	
δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, γ)	
δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, δ)	
δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, ε)	
δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 108)	
δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, 109α)	εξήντα
εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, β)	εξήντα εκατομμύρια
(60.000.000) δραχμές, γ)	εξήντα εκατομμύρια (60.000.000)
δραχμές, δ)	εξήντα εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές,
110α)	εξήντα εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, β)
	εξήντα εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, γ)
εξήντα εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, δ)	εξήντα
εκατομμύρια (60.000.000) δραχμές, 111α)	τριάντα
εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, β)	τριάντα εκατομμύρια
(30.000.000) δραχμές, γ)	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000)
δραχμές, 112)	σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές
113)	σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές, 114)
	τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, 115α)
τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, β)	
τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, γ)	τριάντα
εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, δ)	τριάντα εκατομμύρια
(30.000.000) δραχμές, 116)	δέκα εκατομμύρια
(10.000.000) δραχμές -	

Επιβάλλει σε βάρος του εναντιομένου ένα μέρος των δικαστικών εξόδων της εναγούσας το ύψος των οποίων ορίζεται σε (150.000.000) εκατον πενήντα εκατομμύρια δραχμές

Κρίθηκε, και αποφασίστηκε στη Λιβαδειά στις 25 Σεπτεμβρίου 1997.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύτηκε δε στο ίδιο μέρος και στο ακροατήριό του έκτακτα στις 30 Οκτωβρίου 1997, χωρίς την παρουσία της ενάγουσας και των πληρεξουσίων δικηγόρων της.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παραγγέλεται κάθε δικαστικός Επιμελητής να εκτελέσει εφόσον του ζητηθεί, την απόφαση αυτή Εισαγγελείς, Διοικητές, Αξιωματικοί της Αστυνομίας πόλεων και της Χωροφυλακής και κάθε άλλο αρμόδιο όργανο παραγγέλεται να ενισχύσει το δικαστικό επιμελητή για την εκτέλεση, με κάθε νόμιμο τρόπο, εφόσον του ζητηθεί η βοήθειά τους.

Ο Δικαστής
[Υπογραφή]

Η Γραμματέας
[Υπογραφή]

Ο,τι Α' απογραφο εκτελεστό με αριθμό 92/2000 αμού επικολλήθηκε το αναλογικό ποσό εκ Ξραχμών εκατον πενήντα (150) για δικαστική δαπάνη, για την έκδοσή του

Λιβαδειά 3 5 2000

Η Γραμματέας
[Σφραγίδα]
[Υπογραφή]

Σταυρούλα Σαφού - Παπαγεωργίου

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη Σήμανση και την έκδοσή του
κατα τη σειρά που παραγγέλθηκε
Λιβαδειά 3.5.2000

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος
[Σφραγίδα]
α/α [Υπογραφή]